

[Udenrigsministeren.]

en ramme for vort samarbejde med udviklingslandene. Planen må nu følges op og denne ramme udfyldes i de kommende år. Endnu er vi kun på begyndelsesstadiet i vort samarbejde med udviklingslandene.

Vi må i de kommende år forudse en stigende dansk indsats, både hvad materielle og menneskelige ressourcer angår, for at udfylde rammerne i bistandsplanen, og samtidig må vi påregne en øget strøm af danske investeringer i udviklingslandene.

Jeg er glad for den positive holdning, der her i tinget er taget til disse problemer, også i forbindelse med vedtagelsen i juni af loven om oprettelse af en industrialiseringsfond, og jeg nærer fuld tillid til, at denne positive holdning fortsat vil bidrage til, at vor indsats i u-landsarbejdet i praksis bliver så virkningsfuld som muligt.

Det er naturligt, at det først og fremmest er den direkte økonomiske og tekniske bistand til udviklingslandene, der påkalder sig offentlighedens interesse, medens bestræbelserne på de handelspolitiske områder falder mindre i øjnene. Målet for al hjælp til udviklingslandene må imidlertid på længere sigt være, at de bliver i stand til at klare sig ved egne kræfter, og dette mål nås kun, dersom de får mulighed for bl. a. gennem eksport at skaffe sig de fornødne valuta-indtægter.

Det er desværre ikke muligt i dag at pege på store resultater af de hidtidige bestræbelser på dette område. Kennedyrunden opfyldte således kun i begrænset omfang udviklingslandenes forventninger om væsentlige toldnedsættelser for netop de varer, som disse lande er særlig interesserede i at eksportere. Heller ikke bestræbelserne på at regulere de følsomme råvaremarkeder gennem internationale råvareoverenskomster har hidtil haft større held med sig. Dette må naturligvis ikke føre til, at vi opgiver håbet. Det er først og fremmest inden for GATT og inden for FN's konference for handel og udvikling — UNCTAD — at udviklingslandenes handelspolitiske problemer drøftes, og det er regeringens politik, som også har fået almindelig støtte her i tinget, at Danmark aktivt skal virke for, at der på det handelspolitiske område finder en udvikling sted til fordel for udviklingslandene.

Den 2. samling af FN's konference for

handel og udvikling finder som bekendt sted i New Delhi i februar-marts næste år. Dagsordenen for konferencen er meget omfattende, og det ville være urealistisk at forvente afgørende resultater for alle eller blot hovedparten af de mange problemer, konferencen skal beskæftige sig med. Det er imidlertid af afgørende betydning, at konferencen på en række punkter træffer positive beslutninger, som over for udviklingslandene kan bekræfte industrilandenes politiske vilje til at nå konkrete, positive resultater. Et af de punkter, hvor man fra dansk side håber, at udviklingen vil blive ført et langt skridt videre, er spørgsmålet om toldpræferencer for udviklingslandene.

Danmark har under visse forudsætninger indtaget en positiv holdning til dette spørgsmål. Der er her tale om et af udviklingslandene med stor styrke og ihærdighed fremsat ønske, som det er vanskeligt at afvise nærmere at overveje, ikke mindst for et land som Danmark, der selv gennem medlemskab af EFTA har erfaret fordelene ved toldpræferencer.

Regeringen har for nylig forelagt Kennedyrundens resultater til godkendelse i tinget, og vi har i den forbindelse haft en debat om de opnåede resultater. Som det vil fremgå af mine bemærkninger ved forelæggelsen af disse aftaler, har Kennedyrunden set fra et dansk synspunkt både givet skuffelser og glæder. Det er beklageligt, at forhandlingerne ikke førte til noget brud på den traditionelle landbrugsprotektionisme, og i særdeleshed, at det ikke lykkedes at få en mere tilfredsstillende kvægaftale med fællesmarkedet. På positivsiden — og det er væsentligt — står først og fremmest, at der er opnået betydelige toldindrømmelser for næsten alle industrivarer, indrømmelser, som der er almindelig enighed om at betegne som værdifulde for dansk eksportindustri. I næste uge er der ministermøde i GATT, hvor man især skal drøfte GATT's fremtidige arbejdsopgaver. Det er min hensigt på dette møde at gå ind for, at GATT viderefører de overvejelser om internationale varearrangementer for landbrugsvarer — især mejeriprodukter — som blev påbegyndt, men desværre ikke fuldført under Kennedyrunden.

Medens jeg ikke her yderligere skal kommentere Kennedyrunden, finder jeg grund